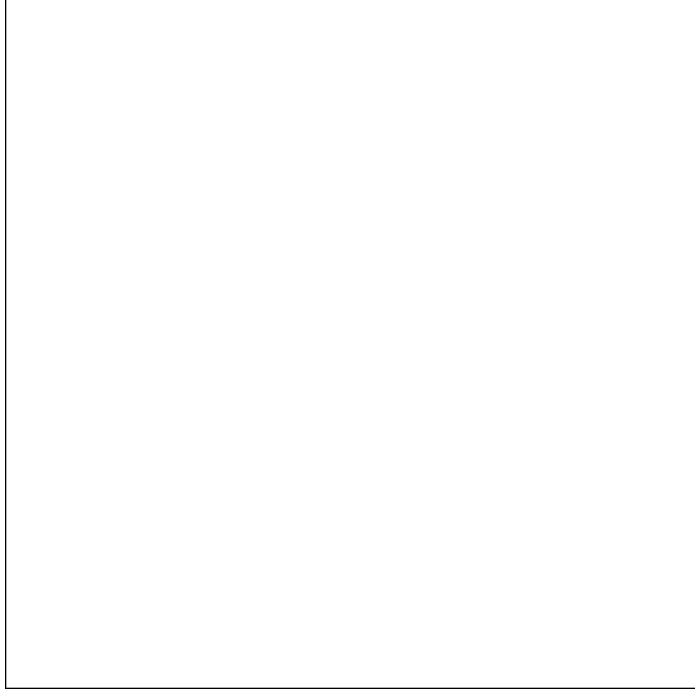


Những quả chuối của bà

Les bananes de grand-mère



✎ Ursula Nafula
🔊 Catherine Groenewald
📄 Phuong Nguyen
🗣️ Vietnamese / French
📊 Level 4

(imageless edition)



Storybooks Canada

storybookscanada.ca

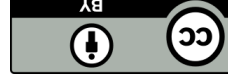
Những quả chuối của bà / Les bananes de
grand-mère

Written by: Ursula Nafula

Illustrated by: Catherine Groenewald

Translated by: Phuong Nguyen (vi), Isabelle Duston,
Veronique Biddau (fr)

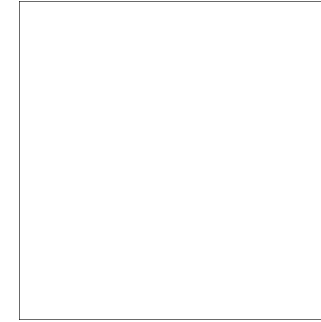
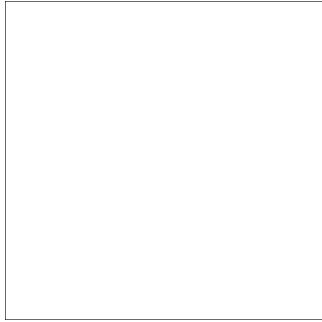
This story originates from the African Storybook
(africanstorybook.org) and is brought to you by
Storybooks Canada in an effort to provide children's
stories in Canada's many languages.



This work is licensed under a Creative Commons

[Attribution 3.0 International License](https://creativecommons.org/licenses/by/3.0).

<https://creativecommons.org/licenses/by/3.0>



Vườn của bà rất tuyệt, có nhiều lúa miến, kê, và sắn. Nhưng ngon nhất vẫn là chuối. Dù bà có nhiều cháu, tôi vẫn thầm nghĩ rằng tôi là người bà yêu thích nhất. Bà thường mời tôi tới nhà. Bà cũng kể cho tôi nghe nhiều bí mật nho nhỏ. Nhưng có một bí mật mà bà không bao giờ kể cho tôi nghe, đó là nơi mà bà ủ chín chuối.

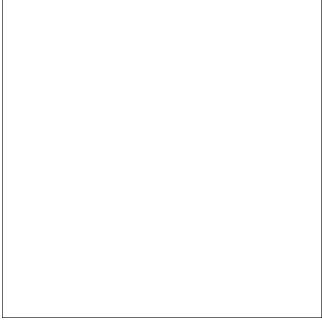
...

Le jardin de grand-mère était merveilleux – plein de sorgho, de millet et de manioc. Mais le meilleur de tout, c'était les bananes. Bien que grand-mère avait beaucoup de petits-enfants, je savais que secrètement j'étais sa préférée. Elle m'invitait souvent dans sa maison. Elle partageait avec moi ses petits secrets. Mais il y avait une chose qu'elle gardait secrète : L'endroit où elle faisait murir les bananes.

Tối ngày hôm đó, tôi bị bố, mẹ, và bà gọi lại. Tôi biết ngay là vì sao. Tối hôm đó, khi tôi đi ngủ, tôi biết rằng mình không thể tiếp tục lấy trộm nữa, không thể lấy trộm của bà, của bố mẹ, và dĩ nhiên là của những người khác.

...

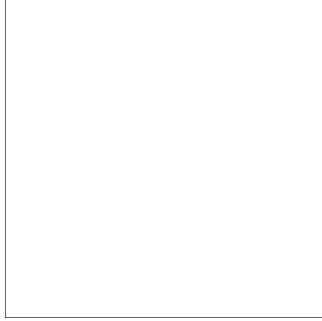
Plus tard ce soir-là, ma mère, mon père et grand-mère m'ont appelée. Je savais pourquoi. Cette nuit là quand je me suis couchée, je savais que je ne pourrai plus jamais voler, ni ma grand-mère, ni mes parents, ni qui que ce soit d'autres.



Một ngày nọ, tôi thấy một cái rổ rơm để ngoài trời bên ngoài nhà bà. Khi tôi hỏi bà cái rổ để làm gì, câu trả lời duy nhất mà tôi nhận được là: "Đó là cái rổ than ki của bà đây!" Bên cạnh cái rổ có vài tàu lá chuối mà thỉnh thoảng bà lát qua lát lại. Tôi tò mò hỏi: "Là này để làm gì vậy bà?" Câu trả lời duy nhất mà tôi nhận được là: "Đó là những tàu lá than ki của bà đây!"

...

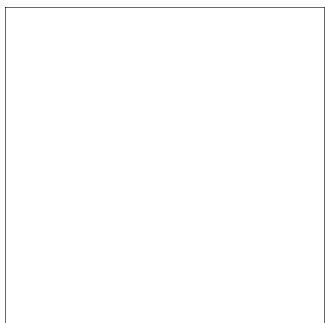
Un jour, je vis un grand panier de paille placé au soleil devant la maison de grand-mère. Quand je lui ai demandé à quoi il servait, pour seule réponse, elle me dit : « C'est mon panier magique. » A côté du panier, il y avait plusieurs feuilles de bananier que grand-mère retournait de temps en temps. J'étais curieuse. « A quoi servent ces feuilles, grand-mère ? » demandai-je. Mais pour seule réponse, elle me dit : « Ce sont mes feuilles magiques. »



Ngày hôm sau là ngày đi chợ. Bà thức dậy rất sớm. Bà luôn mang chuối chín và sẵn ra chợ bán. Ngày đó, tôi không chạy vội tới nhà bà nữa. Nhưng tôi không thể nào tránh mắt bà lâu được nữa.

...

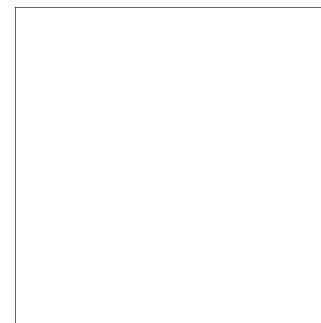
Le lendemain, c'était le jour du marché. Grand-mère se réveilla très tôt. Elle prenait toujours du manioc et des bananes mûres pour les vendre sur le marché. Ce jour-là, je ne me suis pas dépêchée pour aller lui rendre visite. Mais je n'allais pas pouvoir l'éviter bien longtemps.



Thật là thú vị khi nhìn bà, chuối, là chuối, và cái giỏ rơm to. Nhưng bà bảo tôi chạy đến nhà mẹ làm việc vặt cho bà. “Bà ơi, xin hãy cho cháu xem bà chuẩn bị...” Bà cứ khẳng khẳng bảo: “Cháu ơi, đừng có bướng bỉnh nữa nào. Hãy làm như bà bảo đi nhé.”

...

C’était fascinant de regarder grand-mère, les bananes, les feuilles de bananier et le grand panier de paille. Mais grand-mère m’envoya retrouver maman pour aller chercher quelque-chose. « Grand-mère, s’il te plaît, laisse-moi regarder ce que tu prépares... » Ne sois pas têtue, petite, fais ce que je te demande » insista-t-elle. Je partis donc en courant.



Ngày hôm sau, khi bà ở ngoài vườn hái rau, tôi lẻn vào nhà và trộm nhìn những quả chuối. Chuối chín gần hết rồi. Cảm lòng không được, tôi hái bốn quả. Khi tôi đi rón rén ra ngoài, tôi nghe bà ho bên ngoài. Tôi giấu những quả chuối dưới áo đầm và đi ngang qua bà.

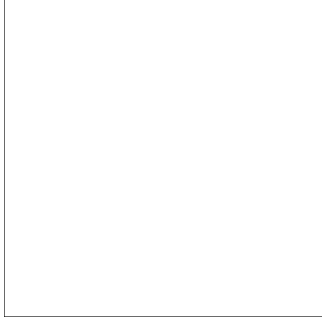
...

Le lendemain, alors que grand-mère était dans le jardin en train de ramasser des légumes, je me suis glissée dans sa chambre pour regarder les bananes. Elles étaient presque toutes mûres. Je n’ai pas pu résister, et pris quatre autres bananes. Alors que je marchais sur la pointe des pieds vers la porte, j’entendis grand-mère tousser dehors. J’eus juste le temps de cacher les bananes sous ma robe avant de passer devant elle en m’éloignant.

Khi tôi trở về, bà đang ngồi bên ngoài, nhưng không có rô, cũng không có chuối. "Bà ơi, cái rô đâu? Chuối đâu hết rồi? Và..." Nhưng câu trả lời duy nhất tôi nhận được là: "Chúng đang ở một nơi thần kì của bà." Thật là đáng thất vọng!

...

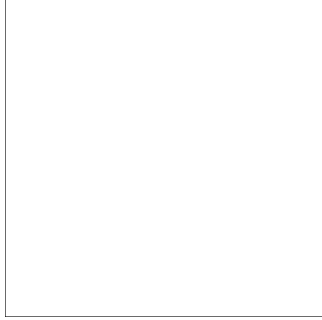
A mon retour, grand-mère était assise dehors, mais il n'y avait plus ni panier, ni bananes. « Grand-mère, où est le panier, où sont toutes les bananes, et où est ... » Mais pour seule réponse, elle me dit : « Ils sont dans mon lieu magique. » J'étais très déçue.

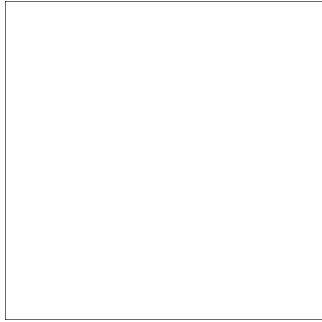


Ngày hôm sau, khi bà tới nhà mẹ, tôi chạy vội tới nhà bà để kiểm tra những quả cuối lần nữa. Có một nải chuối rất chín. Tôi hái một quả và giấu trong áo đầm của mình. Sau khi che cái rô lại, tôi ra sau nhà và ăn vội quả chuối. Đó là quả chuối ngọt nhất mà tôi từng ăn.

...

Le lendemain, lorsque grand-mère est venue rendre visite à maman, je me suis précipitée chez elle pour regarder les bananes une fois de plus. Il y en avait plusieurs, qui étaient déjà très mûres. J'en pris une, que je cachai sous ma robe. Après avoir recouvert le panier, je me rendis derrière la maison pour la manger en vitesse. C'était la banane la plus douce que je n'avais jamais goûtée.

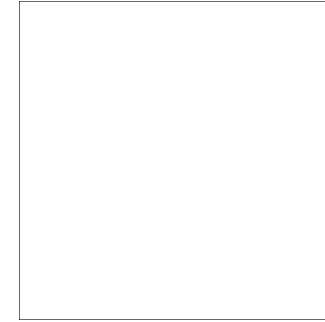




Hai ngày sau, bà bảo tôi đi lấy cây gậy cho bà trong phòng ngủ. Ngay khi tôi mở cửa ra, một mùi chuối chín thơm nức chào đón tôi. Ở trong phòng ngủ là cái giỏ rơm thần kì của bà. Nó được giấu kín trong một cái mền cũ. Tôi gỡ cái mền lên và ngửi mùi thơm nức.

...

Deux jours plus tard, grand-mère m'envoya dans sa chambre chercher son bâton de marche. Dès que j'ouvris la porte, je fus accueilli par une forte odeur de bananes mures. Au milieu de la pièce, se trouvait le grand panier magique de grand-mère. Il était bien caché sous une vieille couverture. Je la soulevai et reniflai cette odeur extraordinaire.



Giọng nói của bà làm tôi giật bắn người khi bà gọi: “Cháu làm gì vậy? Đem cho bà cây gậy nhanh lên nào.” Tôi chạy ra ngoài cùng với cây gậy của bà. Bà hỏi: “Cháu cười gì thế?” Câu hỏi của bà làm tôi nhận ra rằng mình vẫn còn cười vì phát hiện ra nơi thần kì của bà.

...

La voix de grand-mère me fit sursauter quand elle appela, « Que fais-tu ? Dépêche-toi de m'apporter mon bâton ». Je me suis alors précipitée avec sa canne. « Qu'est-ce qui te fait sourire ? » demanda grand-mère. Sa question me fit réaliser que je souriais encore en pensant à la découverte de son lieu magique.